

Прокннулсь Ляшки-панки
Та й не повставалн:
Зійшло сонце, Ляшки - панки
Покотом лежалн.

»Червоною гадюкою
Несе Альта вісти,
Щоб летіли крюки з поля
Ляшків-панків їсти.
Налетіли чорні крюки
Вельможних будити;
Зібрало ся козацество
Богу помолитись.
Закрякали чорні крюки,
Виймаючи очи;
Заспівали козаченьки
Пісню тії ночі,
Тії noci кровавої,
Що славою стала
Тарасови, козацеству,
Ляхів що приспала.

»Над річкою, в чистім полі
Могила чорніє;
Де кров текла козацькая,
Трава зеленіє.
Сидить ворон на могилі,
Та з голоду кряче...
Згада козак Гетьманщину,
Згада, та й заплаче.»

Умовк кобзар сумуючи:
Щось рукн не грають;
Кругом хлопці та дівчата
Слізеньки втирають.